

Skatter, er Udgiften paa §§ 11—26 ikke ikke stegen paa Grund af særlige Bevillinger, men ganske jævnt og roligt; der har ikke været noget kunstigt eller ekstraordinært i denne Stigning. Jeg tør maaske derfor vove den Paastand, at hvis man skal gaa ud fra de senere Aars ordinære Budget, ville de løbende Udgifter kræve 4 Mill. Kr.s Forøgelse aarlig, en Forøgelse, som Finansministeren maa søge at skaffe Dækning for paa den ene eller den anden Maade. De Herrer ville have set, at Stigningen er foregaaet ganske jævnt i disse Aar. Jeg skal saaledes nævne Landbrugsministeriets Budget. Der synes Udgifterne at skulle stige med 200,000 Kr. aarlig. Jeg nævner det, fordi Landbrugsministeriet er ganske særlig betegnende for Stigningen, idet der der ikke er særlig store Summer eller særlig store Nybevillinger. Der er kun den langsomme, regelmæssige Stigning. Jeg nævner saaledes II. A. 1., paa hvilken Konto der i 1901 kun var 4 Litra (Smaabevillinger). I Regnskabet 1904—05 er der 12 Smaabevillinger, og i det foreliggende Forslag er der 17. Under Indenrigsministeriet og Ministeriet for offentlige Arbejder er det de 1,500,000 til Kommunerne og Udgifterne til Grønland, der have bragt en betydende Stigning. Medicinalvæsenet er atter steget 1 Million, det er særlig Sindsygevæsenet. Dernæst kommer jeg til et Punkt, der har sin store Interesse. Det er en Stigning paa Finansministeriets Budget af 1 Million i de sidste 5 Aar, fra 5,100,000 Kr. til 6,100,000, og Grunden dertil er Udgifterne ved den direkte Oppebørsel. Med andre Ord, for at lægge Skatterne om og faa de ny Skatter med, der indbringe henved 2 Millioner mere end de gamle, give vi 1 Million mere ud i Oprævning. Det minder mig saa mærkeligt om en Mand fra Kolding, der var bleven udpantet for 1 Ko; paa Spørgsmaalet: „Har du da en saa stor Gæld?“ svarede Husmanden: nej, men Inkassoudgiften var saa stor her paa Egnen. Saaledes ogsaa her; jeg maa sige til den højtærede Minister, at 1 Million for at faa 2 Millioner ind er en meget stor Inkassoudgift.

Den sidste ærede Taler talte meget sagkyndigt og meget godt om Statsbanernes Budget, og jeg skal der kun tillade mig at gøre et Par ganske korte Bemærkninger, væsentlig i Tilslutning til, hvad han sagde. Man vil der først og fremmest se, at Statsbanernes Driftsratio, det vil sige Forholdet mellem Udgift og Indtægt, i 1904—05 var 80, medens den i det foregaaende Aar var 82, det vil sige at man

i 1904 kun brugte 80 Øre for at tjene 1 Kr., medens man i 1903 maatte bruge 82 Øre. Vil man i øvrigt se efter Driftsratio'en paa de engelske og tyske Baner, vil man se, at den er noget lavere. Jeg skal saaledes nævne et engelsk Selskab i London, „North-Western railway“. Udgiften var der i det samme Aar 1903—04 2 Kr. 25 Ø. og Indtægten 3,50 pr. kørt Togkilometer; medens de tilsvarende Tal i Danmark vare 2,36 og 2,85. Forskellen mellem Indtægt og Udgift var altsaa der betydelig større end her.

Under Omtalen af de enkelte Poster skal jeg gøre opmærksom paa en enkelt Ting, nemlig Banelegemets Vedligeholdelse. Sammenligne vi vort Budget med fremmede Budgetter, viser det sig, at vi paa denne Konto her ere højt oppe. Jeg skal tillade mig en Digression til det ekstraordinære Budget, § 27 II., „Forstærkning af Overbygning“. Det vilde her have sin store Interesse, om man havde ikke blot en Oversigt over alle vore Baners Regnskab, men tillige en Oversigt over hver enkelt Bane, saaledes at det blev muligt at se Rentabiliteten. Samtidig kunde man danne sig en Mening om, hvorvidt visse Arter af Anlæg ere bedre end andre, om man f. Eks. skulde foretrække sværere eller lettere Skinnevægt, et Spørgsmaal, der først kan bedømmes, naar man er klar paa, hvorledes det stiller sig med Vedligeholdelsesudgiften. Jeg vilde være den højtærede Trafikminister taknemmelig, hvis han kunde give os saadanne Oplysninger om Vedligeholdelsesudgifter pr. kørt Togkilometer paa Baner, hvor Skinnevægten er svær, og paa Baner, hvor den er lettere — selvfølgelig hvor alt ellers er lige.

Det ærede Medlem for Slagelse (Lange) talte om Materiellets Vedligeholdelse, Udtalelser, hvortil der kun vil være lidet at tilføje. Kun en rent statistisk Bemærkning, der viser, at det ærede Medlem havde saa inderlig Ret. Vore Udgifter til Vedligeholdelse af Lokomotiver og Vogne vare i 1898—1902 2,600,000 Kr., i 1902—05 kun 2,200,000 Kr. De samlede Udgifter til Banerne ere samtidig stegne betydeligt — nemlig i det samme Afsnit med 9 pCt., medens Vedligeholdelsesudgifterne af Vogne og Lokomotiver ere faldne med 5 pCt. Ogsaa Nyanskaffelserne give samme Lære: i 1898—1903 vare de omtrent 3½ Mill., i de sidste 2 Spareaar kun 850,000 Kr. — en Fjerdedel deraf. For at De ikke skulle sige, ja, men dette er en god Besparelse, skal jeg drage en Sammenligning med det nævnte engelske Jernbaneselskab. Medens